വളരുന്ന സാഹിത്യം

തോടർ സുമേര്യരോ?*

എൻ. വി. കൃഷ്ണവാരിയർ

ക്ഷയിച്ചുവരുന്നൊരു വർഗ്ഗമാണ് നീലഗിരിയിലെ തോടർ. 1901-ൽ ഇവരുടെ സംഖ്യ 807-ആയിരുന്നത് 1950-ൽ 450-ആയി. 1949-ൽ ഇവരുടെ ഇടയിൽ 13 മരണങ്ങളുണ്ടായപ്പോൾ 5 ജനനങ്ങളേ ഉണ്ടായുള്ളു. നിലവിലുള്ള 100 വിവാഹങ്ങൾ വന്ധ്യങ്ങളാണ്. സിഫിലിസ് പരക്കെയുണ്ട്. അതിനാൽ ഏതാനും കൊല്ലങ്ങൾക്കിടയിൽ ഈ വർഗ്ഗം തീരെ നശിച്ചുപോയേയ്ക്കാമെന്നു ന്യായമായി ആശങ്കിക്കപ്പെടുന്നു.

എന്നാൽ തോടരെപ്പോലെ മനുഷ്യശാസ്ത്രാദ്ധ്യേതാക്കളുടെ ശ്രദ്ധയാകർഷിച്ച മറ്റൊരു വർഗ്ഗം ഇന്ത്യയിലില്ല. ആകൃതിയിലും പ്രകൃതിയിലും അവർ സമതലത്തിലെ ജനങ്ങളിൽനിന്നകന്നുനില്ക്കുന്നു. അവരുടെ നീലക്കണ്ണും വലിയ മൂക്കും അഭിജാതോചിതമായ ദേഹസൌന്ദര്യവും എല്ലാ സന്ദർശകരേയും ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇടയ്ക്കിടെ താമസസ്ഥലം മാററുന്ന ഇടയരാണിവർ. എരുമയാണ് ജീവിതകേന്ദ്രം. ഈ എരുമകളിൽച്ചിലവയെ കറക്കുന്നതും ഗവ്യങ്ങൾ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നതും മററും മന്ത്രാനുഷ്ഠാനങ്ങളോടുകൂടി പുരോഹിതന്മാരാണ്. 'പാണ്ഡവദാമ്പത്യം' ഇവരുടെയിടയിൽ നിലവിലുണ്ട്. പല ഗോത്രങ്ങളായി പിരിഞ്ഞാണ് ഇവരുടെ സാമൂഹ്യഘടന. ഭാഷ ദ്രാവിഡഗോത്രത്തിൽപ്പെട്ടതാണ്; എങ്കിലും അറുപതുശതമാനം വാക്കുകൾക്കു മററു ദ്രാവിഡഭാഷകളിലെ സമാനപദങ്ങളോടുള്ള ബന്ധം ദുർഗ്രഹമായിരിക്കുന്നു.

ഈ വിചിത്രവർഗ്ഗം എവിടെനിന്നു വന്നു? ഏതു കാലത്ത് അവർ നീലഗിരിയുടെ അധിത്യകകളിലെത്തി? മനുഷ്യവർഗ്ഗചരിത്രകാരന്മാരെ കുഴക്കിയിട്ടുള്ളൊരു പ്രശ്നമാണിത്. ജൂതന്മാരാണിവരെന്നൊരു വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നു. സിറിയയിൽനിന്നു വന്ന തോമാശ്ലീഹയുടെ ശിഷ്യരാണിവരെന്നു കേരളത്തിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ കരുതിയിരുന്നുവത്രേ. 1603-ൽ ഇവരെ സന്ദർശിച്ച ഒരു പോർത്തുഗീസ്സ്പാതിരി ഇവർ ക്രിസ്ത്യാനികളല്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കി. 19-ാം നൂററാണ്ടുമുതൽ യൂറോപ്യൻമനുഷ്യവർഗ്ഗശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഇവരെ 'പഠിക്കാൻ' തുടങ്ങി. തോടരെപ്പററി ഏററവും നല്ല പുസ്തകമെഴുതിയ റിവേഴ്സ്, പല സംഗതികളും മുൻനിർത്തി, തോടർ കേരളത്തിൽനിന്നു ശതാബ്ദങ്ങൾക്കുമുമ്പു നീലഗിരിയിൽ കുടിയേറിപ്പാർത്തവരാണെന്നു വാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. തോടരെപ്പററി സമഗ്രമായൊരു പഠനം ഇതുവരെയും മലയാളത്തിലുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു കാണുന്നതു വളരെ വ്യസനകരമായിരിക്കുന്നു.

തങ്ങൾ ആദ്യംമുതല്ക്കേ നീലഗിരിയിൽ പാർത്തിരുന്നവരാണെന്നത്രേ തോടരുടെ വിശ്വാസം. അവരെപ്പററി പ്രസ്താവിക്കുന്ന പ്രഥമരേഖ ക്രി. പി. 1117-ലെ ഒരു ശിലാശാസനമാണ്. നീലഗിരിയിലെ ഒരു നന്നങ്ങാടിയിൽനിന്നു കിട്ടിയ ഒരോട്ടുപാത്രത്തിന്നു കാൽഡിയയിലെ ഊർനഗരത്തിൽനിന്നു കിട്ടിയതും ക്രി. മു. 2500-ലേതെന്നു കണക്കാക്കപ്പെടുന്നതുമായ ഒരു സ്വർണ്ണപ്പാത്രത്തോട് ആശ്ചര്യകരമായ സാമ്യമുണ്ട്. എങ്കിലും നീലഗിരിയിലെ നന്നങ്ങാടികൾ ക്രി. മു. 1000-ാമാണ്ടിനേക്കാൾ മുമ്പുണ്ടായവയല്ലെന്നാണ് മററു കാരണങ്ങളാൽ കണക്കാക്കിവരുന്നത്. ഈ നന്നങ്ങാടികൾതന്നെ തങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവയല്ലെന്നാണ് തോടരുടെ വിശ്വാസം. അവരുടെ ഇപ്പോഴത്തെ ശവസംസ്കാരരീതികൾ കണ്ടാൽ ഈ വിശ്വാസമാണ് ശരിയെന്നും തോന്നാം.

ഗ്രീസ്സിലെ പീററർ രാജകുമാരൻ 1939 മുതൽ തോടരെപ്പററി പഠിക്കാൻ തുടങ്ങി. അവരുടെ ഇടയിലുള്ള "പാണ്ഡവദാമ്പത്യ" (ബഹുഭർത്തൃത്വ) മാണ് അദ്ദേഹത്തെ ആദ്യം ആകർഷിച്ചത്. ക്രമേണ തോടരുടെ പുരാവൃത്തത്തിലേയ്ക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ ചെന്നു. 1949-ൽ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കെ പെട്ടെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്നോർമ്മ വന്നു—തോടരുടെ ചില ദൈവങ്ങളുടെ പേരുകൾക്കു സുമേര്യരുടെ ദൈവങ്ങളുടെ പേരുമായി അത്ഭുതാവഹമായ സാദൃശ്യമുണ്ട്! തുടർന്നദ്ദേഹം നടത്തിയ അന്വേഷണങ്ങളുടെ ഫലമായാണ് "തോടരുടെ ആരാധനച്ചടങ്ങുകളിൽ സംഭാവ്യമായ സുമേരിയൻ ആചാരാവശിഷ്ടങ്ങൾ" എന്ന ഈ പുസ്തകം:

തോടരുടെ ചില എരുമകൾക്കു ദിവ്യത്വമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. അവയെ കറക്കുന്നതും തൈർ കലക്കുന്നതും പ്രത്യേകം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട പുരോഹിതരാണ്. തൊഴുത്തുകൾ പരിശുദ്ധസ്ഥലങ്ങളാകുന്നു. കറക്കുമ്പോഴും തൈർ കലക്കുമ്പോഴും മററും പുരോഹിതർ ചില മന്ത്രങ്ങൾ ജപിക്കണം. പരമരഹസ്യമായ ഈ മന്ത്രങ്ങൾക്കു 'കപാഷ്' എന്നു പേർ. ഇവയുടെ അർത്ഥം ദുർഗ്രഹമാണ്. എങ്കിലും ദൈവങ്ങളുടെയും മലകളുടെയും തൊഴുത്തിലെ ഉപകരണങ്ങളുടെയും മററും പേർ ഇവയിൽ തിരിച്ചറിയാം. അറുനൂറോളം ദൈവങ്ങളാണ് തോടർക്കുള്ളത്. ഇവരിൽ നാലു ദൈവങ്ങളാണ് പ്രധാനം. ദൈവങ്ങൾക്കു സാധാരണ പറയുന്ന പേരും "കപാഷ്"ത്തിൽ പറയുന്ന പേരും പലപ്പോഴും വ്യത്യസ്തമാണ്. ഈ പേരുകളിൽ പതിനൊന്നെണ്ണം സുമേര്യൻ ദേവതമാരുടെ പേരുകൾ തന്നെയാണെന്നു പീററർരാജകുമാരൻ കണ്ടുപിടിച്ചു.

ഇന്നത്തെ ഇറാക്കിൽ, യൂഫ്രട്ടീസ് ടൈഗ്രീസ് നദികൾ ഒഴുക്കിക്കൊണ്ടുവന്ന മട്ടു നിറഞ്ഞ പേഴ്സ്യൻ ഉൾക്കടലിൽനിന്ന് ഉയർന്നുവന്ന ഒരു ചെറിയ ഭൂഭാഗമാണ് സുമേർ. ഇവിടെ, താമ്രയുഗത്തിലെ ഗ്രാമങ്ങൾ വളർന്നു കാംസ്യയുഗത്തിലെ എറെച്, എരിഡു, ലഗാഷ്, ഊർ എന്നീ നഗരങ്ങളുണ്ടായിത്തീരുന്നത് ഉൽഖനനങ്ങളിലൂടെ കണ്ടറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ പ്രാചീനനഗരങ്ങളുടെ അസ്തിവാരനിരപ്പിൽനിന്ന് അമ്പതും അതിലേറെയും അടി താഴത്താണ് ഇവിടെയുള്ള പ്രഥമജനവാസചിഹ്നങ്ങൾ. ലോകപരിഷ്കാരത്തിന്റെ പ്രധാനമായ ഉറവുകളിലൊന്നിലേയ്ക്കാണ് നാമിവിടെ ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുന്നത്. ഗ്രാമങ്ങളിൽനിന്നു സഹസ്രാബ്ദങ്ങൾ കയറി നഗരങ്ങളിലെത്തുമ്പോൾ നാം ലിഖിതചരിത്രത്തിലേയ്ക്കു പ്രവേശിക്കുന്നു. ജാഫെറൈററ്, സെമൈററ്, സുമേരിയൻ എന്ന മൂന്നു ഭാഷാവർഗ്ഗങ്ങൾ ഈ പ്രദേശത്തുണ്ടായിരുന്നതായി തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സുമേരിയയിലെ കൂററൻക്ഷേത്രങ്ങളെ തിരികുററിയാക്കിയിരുന്ന സാമൂഹ്യക്രമം, കലാവ്യവസായങ്ങൾ, വാണിജ്യം എന്നിവയെപ്പററിയും പല വിവരങ്ങളും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ക്രി. മു. 3000-ാമാണ്ടിന്നടുത്തുമുതല്ക്കിങ്ങോട്ടുള്ള ഇവിടത്തെ രേഖകൾ വായിച്ചുമനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഊർനഗരത്തിന്റെ വിസ്താരം ഏകദേശം 220 ഏക്കറായിരുന്നു. രണ്ടു ചതുരശ്രമൈൽ പ്രദേശത്തെ ചുററിയാണ് എറെച്ചിലെ നഗരപ്രാകാരം. ലഗാഷെന്ന സുമേറിലെ ചെറുനഗരത്തിൽത്തന്നെ മുതിർന്ന 36000 പുരുഷന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. ശരാശരി എണ്ണൂററു മേനി വിളവുള്ള വയലുകൾ ക്രി. മു. 2500-ൽ സുമേറിലുണ്ടായിരുന്നു. കൂററൻപ്രഭുകുടുംബങ്ങളുടെ രീതിയിൽ സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട സുമേറിലെ മഹാക്ഷേത്രങ്ങളെപ്പററിയും രസകരങ്ങളായ പല വിവരങ്ങളും കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ക്രി.മു. 2750 മുതൽ ഇവിടെ രാജാക്കന്മാരുണ്ടായിരുന്നതായും രേഖകളുണ്ട്. നാം ഇന്നും ചെയ്തുവരുന്നപോലെ ദിവസത്തെ 24 മണിക്കൂറുകളായി വിഭജിച്ചതു സുമേര്യരാണ്. നമ്മുടെ പെരുക്കപ്പട്ടികയും ആദ്യമായി ഏർപ്പെടുത്തിയതവരത്രേ. ജ്യോതിഷത്തിലും അവർ നിഷ്ണാതരായിരുന്നു.

ഇന്ത്യയും സുമേറും തമ്മിൽ കച്ചവടമുണ്ടായിരുന്നു എന്നതിന്നു തെളിവുണ്ട്. ഇന്ത്യൻ മാലദ്വീപിലെ കവിടികൾ സുമേറിൽനിന്നു കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ഒരുപക്ഷേ ക്രി. മു. 2169-നും മുമ്പായിരിക്കണം തോടർക്കു സുമേറുമായി ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നതെന്നു പീററർ ചില കാരണങ്ങൾകൊണ്ട് ഊഹിക്കുന്നുണ്ട്. വളരെക്കാലം മുമ്പു കേരളക്കരയിൽ വന്നു കുടിപാർപ്പുറപ്പിക്കുകയും, പിന്നീടു കാരണങ്ങളാൽ മാതൃഭൂമിയോടുള്ള ബന്ധം മുഴുവൻ വിട്ടു കിഴക്കോട്ടു നീങ്ങി നീലഗിരിയിൽ ഏകാന്തജീവിതം നയിക്കുകയുംചെയ്ത ഒരു സുമേർ–അസ്സീറിയ–ബാബിലോൺ കോളനിയുടെ സന്താനപരമ്പരയാണോ തോടർ എന്നും അദ്ദേഹം സംശയിക്കുന്നു. കേരളവും തോടരുമായുള്ള ബന്ധവും പരിശോധനാർഹമാണെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം.

പുസ്തകത്തിന്നു വിജ്ഞേയമായൊരവതാരിക എഴുതിയ ഡോക്ടർ എ. അയ്യപ്പൻ, തോടർക്കു സുമേറുമായി മുമ്പു ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നിരിക്കാമെങ്കിലും അവർ സുമേര്യരല്ലെന്ന അഭിപ്രായക്കാരനാണ്. മോഹൻജോദരോ കാലത്തെ ദ്രാവിഡരുടെ ഒരു മുന്നണിവിഭാഗമായിരുന്നിരിക്കണം തോടരെന്ന് അദ്ദേഹം കരുതുന്നു. പഴയ ദ്രാവിഡരും സുമേര്യരും തമ്മിലുള്ള പല സാമ്യോപമ്യങ്ങളും അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നുമുണ്ട്.

തോടർ, അവരുടെ വീടുകളും ക്ഷേത്രങ്ങളും, അവർ പാർക്കുന്ന മനോഹരമായ ഭൂവിഭാഗം എന്നിവയുടെ വർണ്ണചിത്രങ്ങൾ ചേർത്തിട്ടുള്ളതു പുസ്തകത്തിന്റെ ഭംഗിയും പ്രയോജനവും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.

* Bulletin of the Madras Government Museum—
New Series-General Section, Vol. VI No. 1. Possible Sumerian Survivals in Toda Ritual By H. R. H. Prince Peter of Greece—with an Introduction by Dr. A. Ayyappan. Price Rs. 6-4-0.

തോട്ടി

നാഗവള്ളി ആർ. എസ്. കുറുപ്പ്—നാഷനൽ ബുക്ക്സ്റ്റാൾ, കളരിക്കൽ ബസാർ, കോട്ടയം—1ക. 8ണ.

മലയാളത്തിൽ അടുത്ത കാലത്തുണ്ടായ സാമാന്യം കൊള്ളാവുന്ന ആഖ്യായികകളിൽ ഒന്നാണു തോട്ടി. കെട്ടുപിണയാത്തതും നല്ല പിരിമുറുക്കമുള്ളതുമാണ് ഇതിന്റെ കഥാതന്തു. പാരമ്പര്യത്തിന്നനുസരിച്ച് ബാല്യത്തിൽത്തന്നെ തോട്ടിവേലയിലേർപ്പെട്ട കേളു യൗവനാരംഭത്തിൽ ഒരു തൂപ്പുവേലക്കാരിയായ നാണിയിൽ അനുരക്തനായി. ഒരു പെൺകുഞ്ഞിനെ പ്രസവിച്ചു നാണി ഇഹലോകം വിട്ടു. എന്തുവേണ്ടു എന്നറിയാതെ വിഷമിച്ച കേളു അവസാനം അതിനെ ഒരു ക്രസ്ത്യൻ അനാഥശിശുമന്ദിരത്തിലേല്പിച്ചു പഴയപോലെ പണിയെടുത്തും തീ തിന്നും കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഇരുപതു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞ് ആ പെൺകുട്ടിയുടെ വിവാഹം അനാഥമന്ദിരക്കാരുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ നടന്നു. ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിലും കേളു പോയില്ല. കാലം തോട്ടികളുടെ ഇടയിലും സംഘടനാബോധവും വിപ്ലവമനസ്ഥിതിയും വളർത്തി. അതിന്നു നേതൃത്വം വഹിച്ചതു കേളുവിന്റെ ആ അറിയപ്പെടാത്ത ജാമാതാവായിരുന്നു. മകളും അവൾക്കുണ്ടായ മകളും കേളുവുമായുള്ള രക്തബന്ധമറിയാതെ മാന്യജീവിതം നയിച്ചുവരവേ ആ പിതാമഹൻ ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞു.

ഇതാണ് കഥ. വാർദ്ധക്യത്തിലും രോഗത്തിലും കേളുവിന്നു സഹായമായിരുന്നതു വേലുവെന്നു പേരായ വേറൊരു തോട്ടിയും ചാരായവുമായിരുന്നു. ജീവിതത്തിന്റെ പരുക്കററ് അവന്റെ ഹൃദയം കല്ലിച്ചിരുന്നു. ഒരു വല്ലാത്ത നെഞ്ചുറപ്പോടും സംതൃപ്തിയോടുംകൂടിയാണ് അവൻ അന്ത്യകാലം നയിച്ചത്. യൌവനത്തിൽ നാണി അവന്റെ ജീവിതത്തിൽ ചെയ്ത ചിത്രപ്പണികളെ ആസ്വാദിച്ചും അയവിറക്കിയുംതന്നെ കേളു ഇരുപതാണ്ടിലേറെ കൊല്ലം കഴിച്ചുകൂട്ടി. ആഖ്യായിക വായിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ നാം പറയും: മരണത്തെ തരിമ്പും പേടിയില്ലാത്ത ഒരു മഹാസത്വൻ.

വളച്ചുകെട്ടും വഴിത്തിരിവുമില്ലാത്ത ഈ ലഘുവായ ഇതിവൃത്തം ആസ്വാദ്യമായ ഒരു ആഖ്യായികയായി മാറണമെങ്കിൽ, തൽക്കർത്താവിന്നു പദവാക്യപ്രയോഗത്തിൽനിന്നും ജീവിതനിരീക്ഷണത്തിൽനിന്നും ഉപരിയായി ഭാവാവിഷ്ക